

עיריית רחובות

ישיבת מועצה שלא מן המניין מס' 18

מיום ראשון, י"ב בכסלו תש"ע 29/11/2009 בשעה 19:00

באולם הישיבות, קומה 2, בניין העירייה

משתתפים:
ח"מ רחמים מלול – מ"מ ראש העיר, ח"מ זוהר בלום – סגן ראש העיר, ח"מ שוקי קרומר, ח"מ לואיס בר-ניר, ח"מ אבנר אקוע, ח"מ פנחס הומינר, ח"מ עו"ד עוזי סלנט, ח"מ שמשון צור, ח"מ חנניה וינברגר, ח"מ שאול ליבי, ח"מ בן-ציון שרעבי, ח"מ גיורא בן-ארי, ח"מ אמיר ירון, ח"מ עו"ד יניב מרקוביץ, ח"מ הרצל טובלי, ח"מ עו"ד מתן דיל.

נוכחים:
עו"ד מיכל דגן - יועצת משפטית, דניאלה ליבי - גזברית העירייה, דודי אשכנזי - רל"ש ראש העיר, נחום איזנר – מבקר העירייה, עו"ד לנקרי, חיים מוסקונה – ממלא מקום מנכ"ל העירייה, מנחם רוזנטל.

חסרים:
ח"מ מנחם קליין – סגן ראש העיר, ח"מ ד"ר מרה קנבל, ח"מ שי קזיוף, ח"מ גלעד מזרחי, ח"מ אינג' יפית זאיקה.

סדר היום:
1. דיון בהצעת צו הארנונה של עיריית רחובות לשנת הכספים 2010.

החלטות המועצה

ישיבת מועצה שלא מן המניין מס' 18 מיום 29/11/2009

החלטה מס' 223-18-09:

מחליטים פה אחד לאשר העלאת תעריפי הארנונה הכללית בשיעור של 1.63% לעומת התעריפים שאושרו בשנת הכספים 2009 – וזאת בהתאם למנגנון עדכון התעריפים שנקבע בחוק הסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב) התשנ"ג-1992, ובהתאם להנחיות מרכז השלטון המקומי מיום 21.10.2009. ככל שיחול שינוי בהנחיות בנוגע לשיעור העדכון עפ"י חוק הסדרים 1992 – תהא העירייה רשאית להתאים את תעריפי החיוב בהתאם.

החלטה מס' 224-18-09:

מחליטים פה אחד לאשר לאשרר את כל תעריפי הארנונה הכללית בסיווג 'מגורים', הקבועים בצו הארנונה של העירייה לשנת הכספים 2010. אנו מסמיכים את ראש העיר והגורמים המקצועיים בעירייה, לפנות לשרי הפנים והאוצר ולבקש מהם אישור חריג להטלת ארנונה, בהתאם להוראות כל דין, ובהתאם לסעיף 9 לחוק הסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב), התשנ"ג 1992, ותקנה 10 לתקנות הסדרים במשק המדינה (ארנונה כללית ברשויות המקומיות), התשס"ז – 2007, באופן שהתעריפים המופיעים בצו הארנונה לשנת 2010, יהיו התעריפים המושתים כדין. תודה רבה, זה מאושר פה אחד.

רחמים מלול: אני מתכבד לפתוח את ישיבת המועצה שלא מן המניין מס' 18. היום יום ראשון, י"ב בכסלו תש"ע, השעה 19:10 דקות. ערב טוב חברים. אנחנו חוזרים לשגרה לאחר כמעט חודשיים סוערים, והשגרה היא אישור צו ארנונה כפי שהודעתי לכם לפני שיצאנו לחופשת הבחירות, מי שקורא לזה חופשה. אמרנו שב-29 בחודש חייבים לכנס ישיבת מועצה, על מנת לאשרר באופן רשמי את צו הארנונה. ולכן הישיבה מתקיימת היום, והיא חייבת להתקיים היום. אז נקבל הסברים על 2 סעיפים. סעיף א' זה עותק של צו הארנונה לשנת 2010, וב', הצעת החלטה לגבי איזשהו נושא שנדון גם בשנה שעברה ופספסנו איזשהו תאריך, והיום נביא את זה שוב לאשרור. אז בבקשה.

גיורא בן-ארי: סליחה, אפשר להגיד כמה מילים לפני?

רחמים מלול: בבקשה. בנושא, הארנונה?

גיורא בן-ארי: לא.

רחמים מלול: אגב, אני עדיין לא ראש העיר באופן רשמי.

עו"ד עוזי סלנט: גם אני רוצה לומר כמה מילים. לא שייך אם אתה לא או כן.

רחמים מלול: אנחנו מחכים לפרסום ברשומות. גיורא ביקש, בבקשה.

גיורא בן-ארי: אני יכול לעמוד ברשותך?

רחמים מלול: תעמוד.

גיורא בן-ארי: אני פשוט נרגש מהמעמד, ומהזכות שניתנה לי ע"י חברי המועצה של הליכוד ברחובות. אני פשוט מברך אתכם, מברך את הנבחר, רחמים מלול, שהתמנה כראש עיר. אני מקווה שבדרך החדשה שהתווית לנו, נראה רק דבש בעיר הזאת. וכולנו נמשיך ונלך בדרך שהלכת בה עד היום, ורק כך נצליח. וחברי המועצה, אם בקואליציה ואם באופוזיציה, שכל אחד ייתן את כל כולו להצלחת העיר, ועל זאת אנחנו נודה מאוד-מאוד. מעבר לזה, אני נתבקשתי ע"י עובדי העירייה המסורים והטובים, לתת את ברכתם. אני גם מברך בשם חברי המועצה, מי שאיתנו ביחד ומי שלא איתנו ביחד.

רחמים מלול: כולם יהיו.

גיורא בן-ארי: וכולם יהיו איתנו בסופו של דבר, כי אין ברירה, כי אנחנו רוצים שהעיר הזאת תצליח, ותושבי העיר. ורחמים, שתהיה לך הצלחה, עם היושר והענווה שלך והדבקות במשימה, והדרך הוכיחה את עצמה. תצליח.

רחמים מלול: תודה, גיורא. בבקשה, עוזי.

עו"ד עוזי סלנט: למעשה, אני רציתי להצטרף לברכות. אבל מעבר להצטרפות הזאת, אני חושב שנכונות לך ולמועצה משימות לגמרי לא קלות. אני חושב שמי שמכיר את העבודה ואין ספק שאתה מכיר את העבודה, אתה בדיוק יודע מה עומד לפניך. חשוב מאוד שתעשה את כל מה שאתה חושב לנכון לעשות. אני מצידי אסייע ככל הניתן על מנת לקדם, אמרתי לך את זה באופן אישי, ואני אומר את זה פה קבל עם ועדה. אני אנסה לסייע לך בכל אשר אוכל, על מנת להוציא את רחובות מהבוץ שבו היא נמצאת. זאת אומרת, לא צריך לתת סופרלטיבים, צריך להוציא את העיר הזאת לדרך חדשה. ואני מקווה, זאת היתה סיסמת הבחירות שלך. קח 100 ימים של חסד, ובוא נראה איך אתה מוציא אותה

לדרך חדשה. אני על כל פנים אסייע ככל שניתן, ואני מאחל לך הצלחה.

חנניה וינברגר: אני לא אהיה כל כך אלגנטי אולי הפעם.

שמשון צור: אל תהרוס. תישאר באותה אווירה יפה, חנניה. תשאיר את זה לשבוע הבא.

חנניה וינברגר: ובכן ככה, גם אני מצטרף למברכים בפה מלא, וב-3 סימני קריאה. בשבוע שעבר נבחר ראש עיר חדש, ישן, שמבשר לנו דרך חדשה. אני מקווה לא דרך מתחדשת. ואיחוליי הכנים להצלחה לראש העירייה מר רחמים מלול, בתקווה ובתפילה שתצליח לעקור מן השורש את הניהול ושיטות הקלון בעירייה, ולא לאחסן אותן במחסני העירייה. עברנו מערכת בחירות גסה, ברוטלית, מן המכוערות ביותר שזכורות לי בעיר ואף במדינה. רצח האופי שנעשה למועמד שכנגד, של כל אחד מן המועמדים, היה הקו המנחה בתעמולת הבחירות של המועמדים. ייקח לנו מעט זמן, והלוואי ומעט זמן עד שהדברים ישקעו, והכפשות והשמצות תישכחנה. כל הקודקודים נושאים באחריות זו. גם בכך ששתקו ולא מנעו מדורשי טובתם, שלמעשי היו דורסי טובתם, לחדול מהדרך הנלוזה. אישית, גם אני פרסמתי דברים לציבור, באופן כללי וגם לשכונות. לא היו בהם שמץ של השמצה, והם נתונים לביקורת, וכל מי שרוצה לבדוק אותם, הרשות בידו. יש מחיר להצלחה ולניצחון, יש מחיר גם לכישלון. אני מקווה שמחיר הניצחון לא יהיה מוגזם מידי ולא ישמש לרועץ ליועצי אהיתופל. חלק מאותם מסתובבים כבר במסדרונות העירייה, ואני מאחל לך שתוכל לעמוד בפיתויים, בלחצים, שאתה כבר ייתכן הרגשת בהם, או שתרגיש בהם בקרוב. אני שוב מאחל לך הצלחה מירבית באופן אישי ובאופן קואליציוני, וניהול תקין ואיכותי של העירייה. שא ברכה.

רחמים מלול: תודה רבה גם על הברכות וגם על החששות. בינתיים אני מרגיש טוב. הוא איחל לי שאני ארגיש טוב, אז אני מרגיש טוב ברוך ה'.

סעיף 1: דיון בהצעת צו הארנונה של עיריית רחובות לשנת הכספים 2010.

רחמים מלול: אנחנו נעבור לצו הארנונה. יותר דברים בנושא הזה של הבחירות, אני ארחיב בישיבת המועצה הרשמית שלאחר הפרסום ברשומות. סעיף א' בבקשה.

עו"ד לנקרי: על סדר היום של מועצת העיר, בכל הנוגע לאישור צו הארנונה, ישנם 2 נושאים. הנושא הראשון הוא נושא שגרת, והוא מתמקד בשיעור העלאת תעריפי הארנונה לשנת 2010. מאז שנת 2007 נקבעה נוסחת עדכון שלפיה מידי שנה בשנה מועלים שיעורי הארנונה ברשויות המקומיות. זוהי נוסחה שנקבעה בחוק ההסדרים משנת 1992, והיא למעשה מבטאת מחצית משיעור עליית מדד המחירים לצרכן, ומחצית משיעור עליית מדד השכר הציבורי. בשנת 2010, לפי חוזר של מרכז שלטון מקומי, שיעור העלאת תעריפי ארנונה ברשויות המקומיות עומד על 1.63%.

שיעור ההעלאה הזה למעשה לא נתון לשיקול דעתה של הרשות המקומית, והלכה למעשה האשרור שלו הוא מה שנקרא בבחינת למעלה מן הצורך. מכיוון שגם אם הרשות לא תאשר אותו, הרי שלפי הוראות חוק ההסדרים, התעריפים בשנה

הבאה יועלו בכל מקרה ב-1.63%. אז הנושא הראשון זה אישור של העלאת תעריפי ארנונה ב-1.63% כפי שמקובל בכל הרשויות המקומיות בארץ. אני אציין בהקשר הזה, שישנה תביעה ייצוגית שהוגשה נגד כלל הרשויות המקומיות בארץ בטענה שלפיה המנגנון שאותו קבע משרד האוצר, לא מיושם בצורה נכונה. עמדת משרד האוצר, עמדת היועץ המשפטי לממשלה באותה תובענה ייצוגית, 134/08 בבית המשפט המחוזי בתל אביב, היא שלא נפל פסול במנגנון, ושעל הרשויות המקומיות להמשיך ולפעול בהתאם לתעריפים, בהתאם לאותה נוסחת עדכון שמפורסמת ע"י משרד האוצר והשלטון המקומי. הנושא השני שנמצא-

רחמים מלול: רגע, לפני כן. לגבי הנושא הראשון. חברים, יש שאלות? לגבי הנושא של ההעלאה הכמעט אוטומטית, אפשר לקרוא לה ב-1.63%?

עו"ד לנקרי: כן, 1.63% על כלל התעריפים, אלא אם כן מועצת העיר היתה רוצה לקבוע איזשהו משהו שונה לכיוון מעלה או כלפי מטה, ואז צריך לבקש כמובן אישור חריג של שרי האוצר והפנים. אבל הרוטינה היא 1.63% בכל הרשויות ועל כלל התעריפים.

אמיר ירון: אנחנו אבל שומעים שיש רשויות שהעלו את זה ל-5% ויש רשויות שהורידו ב-2%.

רחמים מלול: נכון, על זה רציתי לדבר.

שמרון צור: ויש כאלה שגם ביטלו.

הרצל טובלי: לפני ההעלאה הזאת. אני הבנתי שיש... בתים שנבנו בתאריך מסוים... [11.27]

שאל ליבי: זה לא עולה.

הרצל טובלי: האם יש לנו את האפשרות לעשות-

רחמים מלול: זה תלוי באיזה אזור הם מסווגים.

הרצל טובלי: לעשות שינוי מיסוי, ללכת לקראת אלה שכבר משלמים יקר, לעלות לאלה שכבר משלמים 50%.

רחמים מלול: אתה מדבר על שינוי סיווג?

הרצל טובלי: בדיוק.

רחמים מלול: כי הרי יש לנו 4 אזורים.

הרצל טובלי: האם זאת הזדמנות לעשות את זה?

רחמים מלול: צריך לעשות על זה עבודה, וידועה לכולם ההיסטוריה של הנושא הזה לגבי שינוי איזורי מיסוי. שהוקמו ועדות בעבר, ולא הוציאו עבודה מתחת ידן. אפילו היתה ועדה שאמיר ירון נדמה לי הוביל אותה, לפני כמה שנים. לפני כמה שנים?

אמיר ירון: 10 שנים.

רחמים מלול: וישבנו אז בהמון ישיבות.

חנניה וינברגר: לא, 15.

רחמים מלול: בכל אופן, זה לא הנושא שנדון היום. אתה צודק

שישנם סוגים שונים של נכסים, שמחויבים עפ"י תעריפים שונים. אבל זה לא כאן המקום לדון בזה, אלא אם שוב נחליט להקים ועדה לשינוי אזורי מיסוי, ואז נביא את זה להצעת החלטה. אבל זה פעם בשנה אתה יכול להביא. אמיר שאל בצדק, מדוע ישנן רשויות שהן מעלות את תעריפי הארנונה הרבה יותר מאשר 1.63%. האמת, אני נדהמתי לקרוא את זה, רק לפני שבוע בעיתונות הכלכלית. ומדהים הדבר שדווקא רשויות עמידות עושות את זה: רעננה, רמת גן, גבעתיים. שם, הם מעבירים החלטה-

שמסון צור: אין בעיה, יש שם תושבים אמידים.

רחמים מלול: להעלות את התעריפים בין 5% ל-10%, והם מקווים שמשרד הפנים יאשר להם את זה. תראו, כשראיתי את הידיעות הללו, חשבתי לעצמי, כיוון שגם עיריית רחובות בשנת 2010 תעמוד בפני קשיים כלכליים ותקציביים, במיוחד בגלל נושא תאגיד המים.

עו"ד עוזי סלנט: ולא רק.

רחמים מלול: ולא רק, כי אנחנו נושאים על כתפנו גם כן את הגרעונות משנים עברו. אז לכאורה, יכולתי גם אני להביא הצעת החלטה להעלות בעוד כמה אחוזים את תעריפי הארנונה. כי הרי כל אחוז נותן לנו הכנסה של בין 2 ל-2.5 מיליון ₪. והרי הדרישות של חברי מועצת העיר, בצדק, מרובות הן, בגלל צרכי האוכלוסייה. אם זה ספורט, אם זה תרבות וכו'. אז אולי זו היתה הזדמנות להעלות את תעריפי הארנונה.

תראו, כיוון שזה לא כתוב בסדר היום, אלא בסדר היום רשמנו 1.63%, ואני לא מתכוון כעת להוסיף סעיף לסדר היום, אלא אחד מחברי המועצה ירצה לדבר על הנושא הזה, אני מוכן לדון בזה.

עו"ד עוזי סלנט: אני הצבעתי. אני חושב שזו טעות לאשר, ואני אנמק מדוע.

רחמים מלול: לאשר מה?

עו"ד עוזי סלנט: לאשר את ה-1.63%. מבחינה משפטית קיבלנו פה הסבר מאוד מפורט וחד משמעי, שבלי שום קשר להחלטות שלנו, ייקרו את הארנונה. ודווקא בגלל זה, אם זה לא היה המצב המשפטי, אז יכול להיות שלא הייתי אומר את מה שאני אומר עכשיו. אבל להערכת, אנחנו לא נצא למרחב עם ה-1.63%, יש לנו הרבה מאוד בעיות. אני חושב שצריך לעשות, ואני חושב שצריך לעשות תכנית התייעלות בעבודת העירייה. אני קראתי את דברי ההסבר. ויחד עם ביצוע התכנית הזאת, בצורה יסודית, אחת ולתמיד, להסדיר את הדברים כפי שהם, עם כל מערכת הסמכויות והאחריות ושרשרת הפיקוד במרכאות. ובמסגרת תכנית ההתייעלות, להעלות בשקלים על מנת לגשר על פער.

בנוסף, אני מקבל גם את מה שאמר הרצל. תראו, זה קשה, אין ספק שהעיר, ואני נאחז בסיסמת הבחירות שלך, אנחנו יכולים לצאת לדרך חדשה. אבל זה לא יכול להיות פתרון וורבלי, זה צריך להיות פתרון מעשי-יסודי לכל עומק המערכת ורוחבה. ברגע שהמועצה מאשרת, היא מנועה אחר כך מלבוא באיזשהו עניין, באיזושהי תביעה לאוצר. אני בדעה שאם המועצה לא מאשרת, והיא נכנסת לתכנית התייעלות, ובסיכום עם האוצר ומשרד הפנים אפשר לעשות עסקים כפי שעשיתם בעבר, אני לא הייתי שותף לזה, ויש תביעה גם על העניין הזה, שבוודאי עוד מעט נקבל. אני מעריך שזוהי הדרך.

ובנוסף, את מה שהעלה הרצל, קשה, אבל מוכרחים גם את זה לעשות. אנחנו משרתי ציבור, ומערכת הבחירות הזאת נתנה לי את ההזדמנות לשמוע פעם נוספת, ואולי בצורה יותר רחבה, את סבלותיהם של הציבור במרכאות. ואני חושב שמחובתנו לשמוע. מכיוון שאנחנו קיימים למען התושבים, לא התושבים קיימים למעננו. זה לא עניין של כספומט שאנחנו צריכים כל הזמן לבוא. ההיפך, בואו נראה שאנחנו יודעים לעשות את העבודה. ניקח תכנית, נפתור את הבעיה, נבנה את החוב מחדש.

שאל ליבי: מה ההצעה בסופו של דבר?

עו"ד עוזי סלנט: ולכן אני מציע לא לקבל את ההחלטה היום, אלא לעשות את זה ביחד עם תכנית.

שמרון צור: אבל גם אם אנחנו לא נקבל, יאשרו את הדבר הזה.

רחמים מלול: שוקי קרומר, בבקשה.

שוקי קרומר: אני ברשותכם, [18.29] שיהיה ראש עיר ויעשה... ברחובות, וכמובן סיעת רחובות אחת מאחלים לך אותו דבר. לעצם העניין, אנחנו דיברנו, כל המועמדים דיברו על קידום הספורט ברחובות. ואני אומר לכם פה, אני לפחות, אמליץ אם אפשר להעלות את הארנונה ב-2% נוספים. כי בין כה האנשים המתקשים יש להם את ההנחות שלהם, כדי שהכסף הזה ילך לתמיכות ומענקים. שסוף-סוף העיר הזאת תקבל תמיכות ומענקים בגובה של 5 מיליון ₪ של ספורט מה שמגיע. ולכן אני אישית אצביע בעד 2% נוספים על 1.63%. זה לא בשמיים... במשך שנה שלמה. האנשים שיש להם הנחות, מקבלים את ההנחות.

מעבר למה שלפי דעתי אמרתי, גם לך, וגם בתקופה של שוקי פורר, צריך לשנות קצת את נושא הארנונה פה, אבל זה לא לרגל אחת, זה לא ביום אחד. אפשר לעשות את זה קצת יותר שוויוני. אבל אני אומר, היום, אם אתה תעלה הצעה להעלות את זה ב-2% נוספים מעבר ל-1.63%, אני תומך בזה בפה מלא, עם כל הקשיים.

רחמים מלול: תודה. שאול, ואחר כך גלעד, חנניה ובנצי.

שאל ליבי: בשם חצי המפד"ל אנחנו מאחלים לך הצלחה מלאה. א' – אני מציע שנאשר את מה שאנחנו רגילים כל שנה כחותמת גומי... את האוטומט. לפי מה שאמר שוקי, אני גם מצטרף. אבל צריך להכין באמת את התכנית, ואני מאמין שאנחנו כולנו בשלים הפעם, חברי מועצת העיר, בגלל שמכירים את המצב מקרוב ורוצים לעזור לראש העיר שלנו החדש, להביא את זה לישיבה הבאה.

רחמים מלול: לא, אי אפשר. היום זה תאריך אחרון.

שאל ליבי: אז אני מצטרף, אין בעיה.

רחמים מלול: כן, בבקשה, מי עוד ביקש לדבר? גלעד, בבקשה.

גלעד מזרחי: אני רק רוצה אולי להתייחס לדברים של שוקי, שהוא אדם מאוד-מאוד ענייני ואני למד ממנו הרבה. לגבי הנחות שאנשים מקבלים, אז אני רק רוצה להעיר. יש הרבה מאוד אנשים שהם מתקשים, שהם לאו דווקא מעמד נמוך, והם לא מקבלים הנחה. הם למעשה לא זוכים לשום הנחה ולשום עזרה כי הם לא עומדים בקריטריונים, אבל הם במצב מאוד קשה, ויש הרבה מאוד כאלה, כך שצריך לחשוב על הדברים. מה גם, אלה שמשלמים, אז רוב

התלונות פה, שאנשים משלמים ארנונה, ואומרים שברחובות הם משלמים את הארנונה אחת היקרות, וטוענים אולי שלא תמיד מקבלים תמורה. מה שאין ברירה, אין ברירה. אבל שאר הדברים, אם להגדיל את זה ב-2%, צריך לחשוב על זה יותר מפעם אחת. אולי בישיבה הראשונה שהרבה תולים בנו תקוות, ואין ספק שגם לא נאכזב אותם. אז מה שאין ברירה – אין ברירה. אבל לגבי השאר, חשוב באמת שנתחשב, כי יש הרבה אנשים שהם מתקשים, ובכלל אין בהם התחשבות.

שאל ליבי: אז ועדת נזקק תעבור עוד יומיים.

חנניה וינברגר: אם אפשר לציין מי עוה"ד, מה שמו?

רחמים מלול: עו"ד לנקרי. תודה על ההערה. בנצי, בבקשה.

בנצי שרעבי: קודם כל, אני מצטרף לכל הברכות. הצלחה מרובה בעזרת ה', בשם תנועתנו בוודאי. במקביל, אני רוצה לומר בנושא של ועדת הנזקק. אני מלווה את הוועדה הזו מאז שמונית, ואני רואה כמה קשיים. ואני מקבל טלפונים עם מכתבים. אני חושב שהמצב הוא לא קל. תכבד העבודה על האנשים, אנחנו נכביד במיסים. אני חושב שזה ישיג תוצאה שלילית. אולי נגדיל את החובות האבודים של העירייה, יכול להיות. כי באיזשהו שלב לי נראה שיצטרכו באיזשהו שלב למחוק חובות, שהחובות מונחים שם כאבן שאין לה הופכין ואין מה להוציא. אז יש מקום לשקול את כל הנושא הזה של ההעלאה. למרות שזו העלאה אוטומטית.

רחמים מלול: לא, 1.63% אין לנו ברירה.

בנצי שרעבי: אז אני אומר שניקה בחשבון את כל הנושא ואת כל ההשלכות על חובות אבודים.

רחמים מלול: בבקשה, אמיר.

אמיר ירון: אני חושב שהחלטה להשאיר את זה על 1.63% היא החלטה נכונה. אני רוצה שנזכור כולנו כאן שרק עכשיו קיבלנו את השוברים של התשלומים למים ולמס בצורת. ואני רוצה שנזכיר לעצמנו עוד דבר, שאנחנו גם משלמים מס שמירה. אז להוסיף עכשיו על האחוז הזה עוד 2%, זה פשוט להקים פה את כל הציבור עלינו. ההחלטה כרגע להשאיר אותה על 1.63%, בעצם מבטאת רגישות גם כלפי הציבור, והיא החלטה נכונה. היא מחייבת את חברי המועצה להבין, את כולנו להבין שאת הרוויזיה צריכים לעשות כלפי בית, כלפי פנים ולא כלפי חוץ. כי אם אנחנו עכשיו נקבל החלטה להעלות את זה מעבר ל-1.63%, אני חושב שאנחנו פשוט פוגעים בצורה קשה מאוד בציבור, אבל זה מחייב אותנו.

הערה שנייה, נראה לי שבמשך 10 שנים או 15 שנה, לא נגעו ברוויזיה בכל מה שקשור לאזורי המיסוי כאן. ואני יודע שזה נושא חם, ואני מצטרף למה ששוקי אמר כאן. יש הרבה מאוד צרכים בעיר הזאת, אבל צריך לזכור שיש פה עיוותים היסטוריים. יכול להיות שלא צריך לעשות תיקון גורף של 100%, אבל לפחות של 10%, כמה צעדים לפחות חייבים לעשות את זה. אנחנו עברנו כולנו מערכות בחירות, ואנחנו שומעים את התושבים, ואנחנו יודעים שיש פה רחובות במרכז העיר, שמשלמים עפ"י סיווג ב'. ואני התחלתי לשאול למה זה נשאר, וזה על בסיס היסטורי. אז יכול להיות שאי אפשר לשנות פה ולעשות דרמה שאנחנו לא נוכל להתמודד איתה כאן במועצה. אבל לפחות לעשות את תיקוני ה... האלה שזועקים לשמייים, אני חושב שחייבים לעשות. לכן מה שאני מציע, להמליץ על

איזו ועדה. או חברי מועצה או ועדה מקצועית. אני אישית חושב שהדבר נכון להמליץ על ועדה מקצועית.

שמשון צור: משולבת עם חברי מועצה.

אמיר ירון: שתהיה כפופה לחברי המועצה. שתמליץ בפני חברי המועצה לשנה הבאה, ללכת על שנה שלמה קדימה ולעשות את התיקונים האלה.

רחמים מלול: הוועדה שעמדת בראשה היא היתה מורכבת גם מחברי מועצת עיר וגם מאנשים נבחרים.

אמיר ירון: גם נציגות של הציבור וגם אנשי מקצוע.

רחמים מלול: אני זוכר, כן.

אמיר ירון: ואם 15 שנה לא נגעו בזה, בוא נתמודד עם זה, וזו התחלת הדרך החדשה.

עו"ד עוזי סלנט: יש החלטת מועצה להקים ועדה. המועצה בקדנציה הקודמת, עפ"י הצעת, החליטה להקים ועדה.

רחמים מלול: לא בישיבה הזו, כי היא ישיבה שזומנה שלא מן המניין לצורך האשרור של הצו, לא להעלות את זה. אני אשמח אם מישהו יעלה את זה כהצעה לסדר באחת הישיבות הקרובות.

עו"ד עוזי סלנט: יש החלטת מועצה.

רחמים מלול: מהקדנציה הקודמת.

עו"ד עוזי סלנט: מהקודמת, כן, שיקימו.

רחמים מלול: הקודמת. אני צריך לאשרר את זה.

עו"ד עוזי סלנט: בסדר.

רחמים מלול: זוהר, בבקשה.

זוהר בלום: אני בעד העלאת אחוז ארנונה מעבר ל-1.63%. אני אתן לכם מספר נקודות, אם אנחנו רוצים לתת שירות.

שמשון צור: מעבר ל-1.63%?

זוהר בלום: אני אגיד לכם. אם אנחנו רוצים לתת שירות מעבר, אם אנחנו רוצים לתת שירות ב-2010, זה לא פופוליסטי, אבל אנחנו צריכים לתת שירות. השנה, חתימות הסכמי שכר שלא תלויות ברשות המקומית, 10 מיליון ₪ עולה לרשות המקומית. חתימה על הגמלאים, חתימה על דור ב' שזה 750 ₪ נטו לעובד החל מה-1.1.2010. מה עוד היה?

רחמים מלול: הסכם עם ההסתדרות.

זוהר בלום: הסכם עם ההסתדרות-

רחמים מלול: זה 4 מיליון ₪.

זוהר בלום: ביחד זה 10 מיליון ₪ לרשות המקומית.

עו"ד עוזי סלנט: תתייעל.

זוהר בלום: גם אם התייעלת-

עו"ד עוזי סלנט: לא.

זוהר בלום: דקה רגע. זה לא יהיה לך ב-1.1.2010, אנחנו לא נוכל לתת שירות. מעבר לזה, המע"מ עלה ב-1%, כל דבר שנתנו זה עוד 1% לסך הכל הרכישות שאנחנו ביצענו אותן. תאגיד המים מוציא מאיתנו את כל הכנסות המים, שזה הרבה מאוד מיליונים.

שמשון צור: גם זה לא...

זוהר בלום: במקום לשלם לרשות, הוא משלם לתאגיד.

עו"ד עוזי סלנט: לא ב-2010.

זוהר בלום: ב-2010 כן.

עו"ד עוזי סלנט: ב-2010 תקבל כסף.

זוהר בלום: אנחנו עוד לא יודעים מה נקבל. אבל תבינו, ייצא מצב בשנה הבאה, שיכול להיות, אני לא מדבר על תמיכות ומענקים שלא נוכל לתת, לא נוכל לתת חינוך בסיסי, תרבות. יהיו לנו 10 מיליון ₪ בכסף הפתוח. כמה כסף פתוח יש לנו ברשות? 25 מיליון שמחולק לתרבות, ספורט, תרבות תורנית, חינוך.

עו"ד עוזי סלנט: בגלל ה-50 מיליון שאתה משלם חובות. התייעלות תביא לך 50 מיליון ₪.

זוהר בלום: עד שאתה מגיע לאוצר זה 5 חודשים, איך תאשר תקציב.

שמשון צור: חבר'ה, הציבור לא נמצא כאן, אי אפשר להיכנס לארנק שלו מתי שאנחנו נרצה, נגיד ב-1% או ב-2%.

רחמים מלול: בכל מקרה, חברים, הוויכוח הוא וירטואלי, הייתי קורא לזה. משום שכשאין הסכמה, והרי הנושא לא מופיע בסדר היום. אז אם אין הסכמה, אפילו של חבר מועצה אחד, להעלות את זה לדיון-

עו"ד עוזי סלנט: במסגרת תכנית התייעלות, אפשר לבקש-

רחמים מלול: אבל יש אי הסכמה של יותר מאשר חבר מועצה אחד. אז ברור שאני כעת לא יכול להעלות את זה להצבעה, בגלל שיש מתנגדים. חנניה, עוד לא דיברת. בבקשה.

חנניה וינברגר: ראשית כל אני מברך שהדיון הזה הוא לא כל כך נקודתי אלא מקיף וכולל אספקטים שונים של הצד הכלכלי והכספי של העירייה. ואני אתחיל דווקא מלפני מספר חודשים, כאשר היה חשש למינוי חשב מלווה לעירייה. ובהצלחה, אתה והגזברית הצלחתם למנוע את הגזרה הזאת. מן הראוי גם עכשיו, לציין את העובדה הזאת ולאחל שהמדיניות הזאת תהיה הלאה נחלת המועצה וראש העיר בקדנציה הזאת. דבר נוסף, אני אומר את זה מידי פעם, וכמו קאטו הזקן בקרטגו, כל הכינוס של המועצה הזאת הוא מיותר. אנחנו לא יכולים להמרות את ההחלטה של ועדת הפנים ושר האוצר ושר הפנים. לא יכולים לא להפחית ולא להעלות. ולחברי המועצה החדשים,

אני יכול להזכיר, היה בג"ץ בראשון לציון, כאשר ניצן החליט 'אני לא מעלה כדרישת הממשלה'. הממשלה הגישה נגדו בג"ץ והתוצאה היתה שהמדינה אמרה 'אתה רוצה להיות כזה טוב על חשבוננו? - תוותר על א', ב', ג', ד' שאתה מבקש

ממשרד הפנים'. למעשה אנחנו סתם חוזרים על עצמנו מידי שנה בשנה. ולמעשה המדינה מכריחה אותנו לטחון מים. לגבי החברים, הידידים שמציעים להעלות את הארנונה ב-2%, אני עשיתי גם שיעורי בית, ואני מציע מלכתחילה, וזה רשום לא כרגע לידידים, אלא להוריד את הארנונה ב-2% כפי שעשתה שכנתנו עיריית ראשון לציון, זה דבר אחד.

דבר נוסף, בהחלט אני מציע שתוקם ועדה לשינוי אזורי הרישום. יש לזה זקן ארוך והיסטוריה עוד יותר ארוכה, כפי שצינו פה. והייתי מציע, שהוועדה הזאת תהיה בראשות של שופט, אנשי כלכלה משק וחברה, ושהם יתוו מדיניות ועקרונות מיסוי באזורי העיר ובשכונות, שהם יהיו מושתתים יותר על שוויון וצדק. מדוע? ישנם הבדלים עצומים למשל בדרגות המיסוי שפורסמו, יש הבדל אחד ל-2 פלוס. בין הרמה הנמוכה לבין הרמה הגבוהה. פעם עשיתי עבודה גדולה על זה, וזה מעל 2 ומשהו, 2.13, 2.15, לך תדע כמה שזה קיים.

דבר נוסף, הייתי מבקש שאותן הודעות שהתושב מקבל, ובפרט היום, שתהיה הבדלה בין חיוב המים הרגיל השוטף, כאשר מס בצורת ידווח באופן נפרד. מדוע? – הוגשו 4 בג"צים בעניין הזה. מרכז השלטון המקומי מתנגד לעניין הזה. ולכן, יש בעיות עם התשלום. הציבור לא יכול לעמוד בזה. מספיק מה שיש ארנונה והיטל המים יחד עם הביוב, שזה למעשה כפל של תשלום המים. ולכן עניין של מס בצורת, להפריד אותו מהתחום הזה. אני מבקש גם להעיר שכאשר דנים במצב הכלכלי והארנונה, לא קיבלנו דו"ח של חייבים פרטיים, וישנם כאלה רבים. לא קיבלנו דו"חות של עסקים.

רחמים מלול: ממתני אנחנו מגישים דו"ח כשאנחנו מאשרים צו ארנונה?

חנניה וינברגר: אנחנו הרי דנים, לשבחך ייאמר, באופן כללי כרגע.
רחמים מלול: אוקיי.

חנניה וינברגר: ובדרך כלל, קודם אנחנו יושבים בוועדת כספים ושם קצת מלבנים את הדברים האלה. מכיוון שאנחנו יושבים פה, אז הייתי מבקש גם את הדו"חות של החובות האבודים, מה שפעם לא אישרו לנו 14.5 מיליון וזה עדיין לא נגמר.

רחמים מלול: עד עכשיו לא אישרו.

חנניה וינברגר: נכון. וזה לא באשמתנו, לא באשמת העירייה, וגם חייבי מים. ואני סבור שבתחומים הללו חייבים להעמיק את הגבייה. כמה שהדבר נעשה, איננו יודע אם זה שלם. ועוד 2 הערות לגבי הדברים שישנם בפנים. יש הנחה של 2% למי שמשלם מראש. בוטלה הנחה של מי שמשלם בהוראת קבע שהיה ב-1%. לכן אני מבקש להחזיר את העניין של מתן הנחה ב-1% לכל מי שנותן הוראת קבע לתשלום הארנונה.

דבר נוסף, בסעיף 7 מופיע שם העניין שלטאבו רק אם ישלם את החובות שלו. אני מבקש לציין לשבח את העניין הזה. אבל גם צריך להדגיש שסילוק בפועל של כל החובות. לא רק עפ"י הסדר תשלום שאינני יודע אם אחרי זה הוא יקיים את הסדר התשלום. לכן, אם נותנים עניין של היתר לטאבו, אז הדרישה היא צודקת מבחינתנו, והחוב חייב להיפרע באופן מעשי וסופי. תודה.

שוקי קרומר: רק משפט אחד כהערה בע' ובא'. אני מציע ששנת 2010 יישב פעם אחת, אני לא יודע מתי ישבו, לפחות לא ב-6 שנים שאני נמצא

בעירייה, יישבו באמת על כל הסיווגים ואמרו 'אולי בכלל צריך לשנות'. זאת אומרת, מה שקורה כל שנה, אנחנו לפחות כחברי מועצת העיר, מקבלים את זה יום-יומיים-שלושה קודם. אומרים 'אין ברירה, צריכים להעלות' וכו'. יכול מאוד להיות, למשל זוהר ואני ראינו משהו שקשור נניח לאולמות מחול וכו', שעכשיו זה לא יכול לבוא. אבל אני חושב שהגיע הזמן שבתחילת שנה, אחרי התקציב וכו', תשב פעם אחת ועדה מקצועית עם אנשי מקצוע ונדון ונראה.

רחמים מלול: פה במועצת העיר לגבי הסיווגים?

שוקי קרומר: כן. ישיבה מקצועית קודם, איך שתחליט כראש העיר. אבל בסופו של דבר צריך להגיע למועצה שנדון בזה ישיבה, שתיים, שלוש ולראות. הרי אנחנו מצביעים באופן אוטומטי. יכול מאוד להיות שיש נניח מקומות, אזורים, משרדים, אולמות, לא יודע מה, שאנחנו רוצים אולי לשנות. אולי אפשר. אנחנו מצביעים אוטומטית וזה לא נכון. מה שאני מבקש ממך כראש העיר, אולי בינואר, פברואר, מרץ, אחרי התקציב – תקים איזשהו-

רחמים מלול: עם אגף המיסים לקיים ישיבה, אוקיי.

שמרון צור: אנחנו נכנסים תמיד לכיסים של האזרח הפשוט המסכן שיושב בבית הוא גם לא יושב פה. ואנחנו מחליטים, 1.63%, 2.63%. מה שאני יודע, שבערים אחרות מה שנעשה, ערים אחרות כדוגמת ראש העין, שגם הם היו שם בגירעון והיתה שם בעיה לא קטנה. בשנת 2009 הוציאו לכל... התעשיות שלהם, ולכל בנייני המסחר שלהם, יצאו מדידות חדשות.

רחמים מלול: מדידות?

שמרון צור: מדידות חדשות.

רחמים מלול: גם אצלנו עושים.

שמרון צור: וראה, הפלא ופלא, הוציאו גבייה יותר מ-25% תוספת.

רחמים מלול: מנחם, אתם רושמים את הנקודות לענות עליהן? הועלו פה כמה שאלות. אז או עו"ד לנקרי, או מנחם. לגבי מדידות, אני יודע שיש לך תשובה.

שמרון צור: לגבי מדידות מחודשות, לגבי חניונים תת-קרקעיים. אני אומר לך לגביי אני עצמי, אני בבניין שלי משלם היום תוספת של 25% יותר מאשר אני שילמתי ב-2008.

רחמים מלול: על מדידה חדשה?

שמרון צור: על מדידה חדשה. הוסיפו לי את החניות, הוסיפו לי את השטחים הציבוריים, הוסיפו לי את השטחים הירוקים שיש לי שם.

רחמים מלול: הרי חנניה וינברגר הוציאו לנו מכתב על כך באיזו רשות אנחנו הולכים למדוד, נכון?

שמרון צור: מה זה באיזו רשות?

חנניה וינברגר: למדוד?

רחמים מלול: שכחת?

חנניה וינברגר: לא, לא שכחתי.

- רחמים מלול:** חנניה כתב לי מכתב לפני כמה חודשים, באיזו רשות.
- חנניה וינברגר:** פתאום רוצים לבדוק אותי.
- רחמים מלול:** היועצת המשפטית ענתה לו על זה.
- שמשון צור:** חייבו אותנו היום בארנונה, ארנונה שלא חייבו אותנו אף פעם.
- רחמים מלול:** חבר'ה, עלו פה כמה שאלות. התשובות המקצועיות, עו"ד לנקרי בבקשה, ואחר כך מנחם רוזנטל. בבקשה, תשובות.
- עו"ד לנקרי:** קודם כל לומר מספר מילות רקע, כי עלו פה הרבה מאוד טרוניות, ואולי גם בצדק, בכל הקשור לכך שמשך שנים אין תזוזה או אין שינויים בנושאי אזורי סיווג ותעריפים. אז רק לומר כמה מילים בעניין הזה. מאז שנת 1985, במשך 24 שנים, היה משבר אינפלציוני, הטילו סייג על הסמכות של הרשות המקומית לשנות סיווגים ולשנות תעריפים. למעשה, השלטון המרכזי קובע בחקיקה ראשית מה יהיה שיעור ההעלאה. ולמעשה, הוא אוסר על הרשות המקומית לשנות סיווגים, לשנות קריטריונים ולשנות את התעריפים. אלא אם כן נעשה פנייה למשרד הפנים בדרך של קבלת אישור חריג, וגם אז, בהרבה מאוד מקרים, למשרד הפנים יש קריטריונים משלו, ובהרבה מאוד מקרים משרד הפנים גם לא מאשר את הפניות של הרשויות.
- עו"ד עוזי סלנט:** אתה מתחייב, לסיכומו של דבר, שאחרי שתעשה את הסדר בעניין, תגבה יותר כסף, ואז תקבל את האישור לעשות את העבודה.
- עו"ד לנקרי:** יש להם קריטריונים לגבי שיעור העלאה, שיעור גבייה וכיוצא בזה. אבל בחלק גדול מאוד מהמקרים, הפניות האלה נדחות.
- רחמים מלול:** כלומר, כל שינוי של סיווג יצטרך אישור.
- חנניה וינברגר:** זה לגבי אזורים ישנים, לא חדשים. אזור חדש זה נקבע מראש א'.
- עו"ד לנקרי:** יש טענה שגם אזורים חדשים, גם עליהם... אני חושב שיש גם טענה כזאת. עניין נוסף שאני יכול להתייחס אליו, זה בנושא ארנונה יקרה או לא יקרה. אני כמובן לא מתיימר לקבוע, כי אין בידי איזשהו תחשיב מפורט ומדוקדק. רק אומר, ששיעורי הארנונה בעיר רחובות, למעט אזור א', שזה וילות בודדות באזור א', ביתר האזורים זה נע בין 35 ₪ באזורי ד' וג', ועד כ-60 ₪ באזור א'. תעריפי הארנונה המירביים, לפי תקנות ההסדרים למגורים ברף העליון, עומדים על כ-100 ₪ למ"ר. ברף התחתון הם עומדים על כ-30 ₪.
- שאל ליבי:** איפה, בסביון?
- עו"ד לנקרי:** לא. אני מדבר על התקנות. התקנות קובעות רף עליון שאי אפשר לעלות מעבר אליו, גם אם קבוע בצו, זה כ-100 ₪. דווקא בסביון יכול להיות שזה נמוך. ברף התחתון זה כ-30 ₪.
- חנניה וינברגר:** צריכים לדעת כמה ישנם ברף עליון וכמה בתחתון.
- עו"ד לנקרי:** אני לא מתיימר לקבוע. אני רק מעיר עוד הערה בעניין הזה. כאשר בודקים את התעריפים, צריכים לזכור שבעיר רחובות חיובי הארנונה הם בשיטת הברוטו נטו. דהיינו, לא מביאים בחשבון את הקירות החיצוניים של הבניין.

- עו"ד עוזי סלנט:** כתוב פה, נכון.
- עו"ד לנקרי:** נכון. ולכן, אם משווים זאת לרשויות שבהן השיטה היא ברוטו-ברוטו.
- רחמים מלול:** כמו בראשון.
- עו"ד לנקרי:** כמו בראשון למשל, זה יכול להיות פער שמגיע עד כ-10%. כלומר, 60 ₪ של ראשון לציון זה כמו-
- עו"ד עוזי סלנט:** יוצא מן הכלל, תעשה ברוטו-ברוטו.
- עו"ד לנקרי:** אני רק אומר שכאשר מסתכלים על התעריפים, קודם כל צריך להביא בחשבון שהם לא מחייבים את כל השטח ברוטו כמו במרבית הרשויות המקומיות האחרות, זה בעניין הזה. אני יכול להמשיך הלאה?
- רחמים מלול:** אצלנו ברוטו-נטו.
- עו"ד לנקרי:** ברוטו נטו, לא כולל קירות חיצוניים. הנושא של מתן הנחה ב-1% למי שמשלם בהסדר תשלומים, כמובן שיש לו משמעות ניכרת של כמה מיליוני ₪ בתביעה של העירייה.
- עו"ד עוזי סלנט:** למה לא לעשות חושבים? תראו, הרי הרוטינה היא דבר מזיק. ברגע שאתה הולך על ברוטו-ברוטו לתעשייה ומסחר, זוהי הוצאה שהיא מנוכית במס. ולכן, במסגרת ההוצאות הכוללות יכולים לשאת בזה.
- רחמים מלול:** עוזי, אני מוכן לשקול את זה.
- עו"ד עוזי סלנט:** התושבים אין להם כסף.
- עו"ד לנקרי:** אני רק חייב להעיר הערה לסדר בעניין הזה יש פסק דין של בית המשפט העליון, שקובע שאי אפשר לשנות שיטת רישום בארנונה. כלומר, אם השיטה היא ברוטו-נטו, אתה כבול, השרים אפילו לא יכולים לאשר. זה פסק דין של בית המשפט העליון.
- רחמים מלול:** אתם רואים כמה אנחנו כבולים.
- עו"ד לנקרי:** פסק דין ארנפרויד נגד עיריית יבנה, שאומר ששיטת מדידה, אפילו השרים לא יכולים לשנות, אלא רק סיווג ותעריפים.
- רחמים מלול:** בבקשה, מנחם.
- מנחם רוזנטל:** ערב טוב לכולם. לעניין הסקר של המדידות, אני חושב שזו אבן יסוד לכל שיטת מיסוי, שהמיסוי יהיה שוויוני, עפ"י המציאות בפועל. ואם יצא שבנסיונות היסטוריות אקראיות, או כל סיבה אחרת, אדם קיבל חשבון שגוי, אז מן הראוי שהמערכת תעדכן את עצמה על בסיס הנתונים, שלכולם יהיה שווה. מטבע הדברים, שבעיר עם 45,000 נכסים, יהיו נכסים שלא מדדו אותם כראוי, מסיבה כזו או אחרת, לא פקדו אותם או שהרישום היה שגוי, לא חייבו נכון. ... על אגף המיסים, באופן שוטף, מתמיד, ונחרץ, לעדכן את מערכת בסיס הנתונים שלו, כדי שכולם יקבלו את הארנונה נכון. אז אם אדם קיבל את העלאה בארנונה בגלל ששנים קודמות לא חישבו לו את המטרז' כראוי-
- שמשון צור:** לא חייבו אותו בחניות? חנייה תת קרקעית?
- מנחם רוזנטל:** רק שנייה. אתה מדבר על עסקים או על מגורים?

- שמשון צור:** עסקים.
- מנחם רוזנטל:** עסקים זה נושא אחר. אבל מה שאמרתי הוא נכון בכל מקרה. זאת אומרת, כל שטח שאמור להיות מחויב עפ"י ההיטל, יש לחייב אותו, לעדכן את המערכת כראוי.
- עו"ד עוזי סלנט:** נכון.
- מנחם רוזנטל:** אנחנו מקפידים לסרוק את העיר. פיתחנו לכך גם בשנה האחרונה מערכת חדשנית ברמה הלאומית, שאנחנו מייעלים בה את כל מערך המיפוי, הרישום, והמידע שהתושב יוכל לקבל. אנחנו מקווים להשלים את זה גם בשנה הבאה. ואני חושב שעל כך צריך רק לברך.
- עו"ד עוזי סלנט:** תוצאות, תוצאות, יש תוצאות, זה בסדר.
- שוקי קרומר:** מנחם, יש לי שאלה. אזרח שחויב בטעות בסכום מופחת, וגילית את זה, כמה שנים אתה לוקח לו בחזרה?
- עו"ד עוזי סלנט:** לא, אתה לא-
- שוקי קרומר:** שנייה, אני יודע מה שאני שואל, עוזי.
- מנחם רוזנטל:** ניתן לחייב עד 7 שנים אחורה.
- שוקי קרומר:** ועשית הפוך כמה אתה מחזיר לו?
- מנחם רוזנטל:** אם היה מקרה הפוך שאדם קיבל חיוב והוא לא ערער עליו, הוא לא יכול לקבל החזר יותר משנה.
- שוקי קרומר:** אתה מבין, זה אחד הדברים הלא צודקים. כי לאזרח אין...
- רחמים מלול:** זו חקיקה.
- עו"ד עוזי סלנט:** החוק מאפשר לך, אתה לא חייב לגבות 7 שנים אחורה.
- מנחם רוזנטל:** אני אמרתי שאני יכול.
- רחמים מלול:** חברים, אני מבין שלא צריכים להצביע אפילו על ה-1.63%, נכון? (מדברים ביחד)
- רחמים מלול:** חברים, בכל זאת, אנחנו נצביע. כל שאר ההצעות הרי לא יכולות להידון ולהצביע עליהן, משום שהן לא על סדר היום, וחלק מתנגדים וחלק מסכימים. אתה מציע להפחית ארנונה.
- חנניה וינברגר:** אז אני מתקזז איתו.
- רחמים מלול:** לא, לא. בכל מקרה זה לא על סדר היום.
- חנניה וינברגר:** אבל העניין של 1% הנחה...
- רחמים מלול:** חברים, יש החלטת מועצה בנושא הזה. חנניה, ואני מתפלא על ההצעה שלך. מהו סדר הגודל של החזרת ההנחה, כלומר מהו הפסד ההכנסות. 1% הנחה למשלמים בהוראות קבע?
- חנניה וינברגר:** 2%. בבקשה, בעמוד-

2 מיליון ₪. 2 מיליון ₪, חנניה.	<u>רחמים מלול:</u>
מיליון ₪ זה אמור להיות.	<u>עו"ד עוזי סלנט:</u>
לא, הנה מנחם אומר 2 מיליון ₪.	<u>רחמים מלול:</u>
תעלה בעוד 20% יהיה לך.	<u>חנניה וינברגר:</u>
1% זה 2 מיליון ₪.	<u>רחמים מלול:</u>
אבל תמיד היה.	<u>חנניה וינברגר:</u>
אבל ביטלנו את זה לפני שנה או שנתיים.	<u>רחמים מלול:</u>
רחמים, אבל עכשיו יש-	<u>חנניה וינברגר:</u>
אתה רוצה שנצביע על זה?	<u>רחמים מלול:</u>
למה שלא תסכימו לזה? למה?	<u>חנניה וינברגר:</u>
נו, באמת, חנניה. אתה חושב שהמצב התקציבי של עיריית רחובות מאפשר לנו כעת לוותר על 2 מיליון ₪?	<u>רחמים מלול:</u>
ואתה חושב שציבור התושבים, ושמעת גם מגלעד, גם החבר'ה המבוססים כביכול.	<u>חנניה וינברגר:</u>
אבל אני לא מחויב לתת הנחה למשלמים מראש. יכולים לא לשלם מראש, זה הכל. אני מוכן לעשות הצבעה על זה, חנניה, אם אתה רוצה שנעלה את זה להצבעה. לגבי 1.63%, אני מציע בכל זאת להצביע.	<u>רחמים מלול:</u>
אין לי בעיה ל-1.63%.	<u>חנניה וינברגר:</u>
תודה, זה מאושר פה אחד.	<u>רחמים מלול:</u>

החלטה מס' 223-18-09: מחליטים פה אחד לאשר העלאת תעריפי הארנונה הכללית בשיעור של 1.63% לעומת התעריפים שאושרו בשנת הכספים 2009 – וזאת בהתאם למנגנון עדכון התעריפים שנקבע בחוק הסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב) התשנ"ג-2092, ובהתאם להנחיות מרכז השלטון המקומי מיום 21.10.2009. ככל שיחול שינוי בהנחיות בנוגע לשיעור העדכון עפ"י חוק הסדרים 1992 – תהא העירייה רשאית להתאים את תעריפי החיוב בהתאם.

רחמים מלול: נעבור לסעיף האחרון. חבר'ה, הסעיף הזה טיפה מורכב, והצבענו עליו בשנה שעברה וזה היה פה אחד. אלא שפספסנו את התאריך בגלל שבחודש דצמבר בשנה שעבר התקיים סיבוב שני, אם אתם זוכרים. אתם זוכרים שגם לפני שנה היו בחירות. אז אנחנו מביאים את זה לאשרור מחודש, והפעם בתאריך הנכון.

עו"ד לנקרי: הנושא השני על סדר היום, זה אשרור תעריפי ארנונה למגורים. ואני אתן כמה מילות רקע. הכוונה היא לאשרר את התעריפים שמוטלים מידי שנה, לאשרר אותם. למה נדרש אשרור? בשנת 2007 הוגשה תביעה ייצוגית לבית המשפט המחוזי בתל אביב נגד עיריית רחובות, בסכום של 28.5 מיליון ₪. עילת התביעה מבוססת על אישור לתוספת ארנונה שניתן

לעיריית רחובות בשנת 1996. בשנת 1996 עיריית רחובות היתה שרויה בתכנית הבראה. העירייה פנתה לשרים במהלך שנת הכספים, וקיבלה אישור לפי סעיף 11 לחוק ההסדרים, שמתיר לה להעלות ארנונה במהלך שנת הכספים, בעיצומה של השנה. ההעלאה היתה בשיעור של 3% לכל תעריפי ארנונה למגורים למעט אזור א'... התובעים הייצוגיים טוענים שההעלאה הזאת השתרשה בשנות המס שלאחר שנת 1996. כלומר, אותם 3% -

עו"ד עוזי סלנט: היא לא בבסיס.

עו"ד לנקרי: היא לא הצטרפה לבסיס, זו הטענה של התובעים הייצוגיים.

עו"ד עוזי סלנט: נכון, נכון.

עו"ד לנקרי: הטענה של העירייה, שכוונת השרים באישור שנתנו לעירייה בשנת 1996, שזה היה במסגרת תכנית הבראה, שאותם 3% יצטרפו לבסיס המס. הראיה הטובה ביותר לכך שהעירייה פעלה בתוך לב, מצויה בכך שבשנים 1997-1998, היתה לעירייה אפשרות להעלות בעוד 5% לכל שנה את הארנונה למגורים, ללא צורך באישור של השרים, והעירייה לא מימשה את האפשרות הזאת, מכיוון שהיא סברה שאותם 3% בשנת 1996 רצים הלאה בבסיס התעריף. בקיצור, התובעים הייצוגיים טוענים שמגיעה השבה של 28.5 מיליון ₪ בהתייחס לשנות הכספים 2007 ו-1006. המשמעות של אותם 3% כיום היא כ-4.76 ₪. המשמעות הכספית מידי שנה היא כ-14 מיליון ₪.

אנחנו רוצים ליישר קו. לבית המשפט הוגש כתב תגובה מפורט, שבמסגרתו התמודדנו עם הטענות של התובעים הייצוגיים. אבל מאחר ומדובר פה בסכום של 14 מיליון ₪ מידי שנת כספים, סכום כבד מאוד, והיתה בשעתו פגישה של ראש העיר הקודם, עו"ד פורר, עם מנכ"ל משרד הפנים, ומשרד הפנים ביקש, מטעמי זהירות לאשרר את התעריפים הקיימים למגורים, כדי שנעצור את העניין הזה לכל הפחות משנת הכספים הבאה. לכן, באה מועצת העיר ומתבקשת לאשרר את כל תעריפי הארנונה הקיימים. לא מדובר בהעלאה ריאלית של התעריף, אלא רק באישור המצב הקיים, או אשרור של המצב הקיים, כדי למנוע טענות של התובעים הייצוגיים.

בעקבות האשרור הזה, הנהלת העיר תוכל לפנות לשרי האוצר והפנים, לבקש מהם אישור... שיחשיב את המצב הקיים, את התעריפים הקיימים בצו הארנונה, כדי שלא נהיה צפויים להמשך של טענות בשנת הכספים 2010 ואילך. ניתנו גם דברי הסבר מפורטים. אם יש שאלות, נענה עליהן.

רחמים מלול: לפני האישור פה אחד, בכל זאת חנניה רוצה.

חנניה וינברגר: 2 שאלות. האם זו לא התערבות מבחינת סוביודיצה מאחר שזה נמצא בתהליך של דיון? דבר שני, נכון שהיתה לנו זכות להעלות, אבל האם זה לא מותנה בהחלטה פוזיטיבית של מועצת העיר, על מנת שתממש את הזכויות שיש לך?

עו"ד לנקרי: באשר לשאלה הראשונה של סוביודיצה, אז ודאי שזה לא סוביודיצה. מה שנדון בתובענה הייצוגית, אלא 2 שנות כספים מסוימות. בוודאי שהעירייה, מצווה עליה או שהיא מצווה לבוא ולתקן את המצב בקיים מרגע שעלתה טענה לטעות. גם אם העירייה סבורה שאין צורך בתיקון, בבחינת למעלה מן הצורך ומטעמי זהירות, היא רוצה לאשרר את זה. אין בזה סוביודיצה,

להיפך, טוב לשים גדר לעניין הזה ולשים סוף פסוק על כל מקרה שלא יהיה. אם תוכל לחזור על השאלה השנייה, להסביר אותה ביתר פירוט, כי לא ירדתי לסוף דעתך.

חנניה וינברגר: כמו שאתה אומר ובדברי ההסבר זה מופיע, שהיתה זכות תיאורטית לעירייה להעלות גם ב-5%. אבל זה מותנה לדעתי בקבלת החלטה שאתה מממש את הזכות הזאת. אם לא קיבלת את ההחלטה הפוזיטיבית, אז הזכות הזאת קיימת, היא ערטילאית. זאת השאלה המשפטית שלי.

עו"ד לנקרי: אז אני רק יכול להחמיא לך שאתה בדיוק טוען את הטענות שהתובעים הייצוגיים טוענים.

חנניה וינברגר: אפשר להתחלף איתם?

עו"ד לנקרי: גם השופטת העלתה את העניין הזה. הטענה שלנו היא מאוד-מאוד פשוטה. בשנים 1997-1998, אישרו, אם נלך לשיטת התובעים הייצוגיים, שהאישור הזה היה חד שנתי. הרי שבכל זאת, בשנת 1997 ובשנת 1998, מועצת העיר בפועל אישרה תעריפים שהם גבוהים, ממש שלפי שיטתם היה... ולכן הטענה שלנו שבדרך עקיפה או בדרך משתמעת, מועצת העיר אישרה את אותה תוספת של 5%. כי בפועל דה-פקטו, היא אישרה תעריפים גבוהים ממה שהיה ניתן להטיל ללא אותם 5%.

משעה שיש טענות שהבסיס הזה הוא לא כשורה, הרי שבפועל עדיין התעריף הזה מגלה העלאה בהשוואה למצב שהיה מותר, ולכן אנחנו אומרים שדה פקטו בפועל, גם אם אין החלטה פוזיטיבית ברורה, לפחות בצורה משתמעת אישרו כאן את אותה העלאה של 5%. כשבאים לדקדק בציציות של רשות מקומית על דבר שאירע לפי 12 או 13 שנה, בהתחשב בכל האינטרס הציבורי שיש בעניין, אז אנחנו סבורים שהאפשרות הזאת, האופציה של העלאת 5% נותנת מענה. או לכל הפחות בהיבט המוסרי, מכיוון שמועצת העיר סברה שיש לה את אותם 3%, היא לא מימשה את האופציה. ולכן לכל הפחות, בהיבט המוסרי, מוצדק לפרש את אותם 5% בדרך מקלה ולראות את מועצת העיר כאילו בדיעבד אישרה.

רחמים מלול: תודה חנניה, תודה עו"ד לנקרי.

חנניה וינברגר: אפשר לקבל תשובה על ההפרדה של מס בצורת?

רחמים מלול: מנחם, הוא שואל על היטל הבצורת.

שמשון צור: זה בוטל.

רחמים מלול: לא, זה עוד לא בוטל.

חנניה וינברגר: אם אפשר לפצל את הבצורת.

רחמים מלול: זה יוקפא החל מחודש ינואר. אתה שואל לגבי הפרדת החשבונות?

חנניה וינברגר: כן.

רחמים מלול: יש לזה הוראות, גם של האוצר וגם של הפנים, ואנחנו פועלים עפ"י ההוראות, כך ידוע לי. בבקשה, מנחם.

מנחם רוזנטל: יש פרסומים שיש מגמה להקפיא או לבטל את היטל הבצורת. אנחנו יודעים שבמיסוי אין חקיקה רטרואקטיבית. את החשבונות שהוצאנו כעת, חשבונות המים של ספטמבר אוקטובר. ודאי שבתקופה הזו היטל

הבצורת חל. לפנינו יש להוציא את החשבונות בתקופה הבאה של נובמבר-דצמבר, גם שם יחול היטל הבצורת.

רחמים מלול: הוא שואל משהו אחר. למה אי אפשר להפריד את היטל הבצורת לבד?

מנחם רוזנטל: החוק קבע שדין היטל הבצורת כדין חיוב המים לכל דבר ועניין. אכן בחשבון עצמו ישנה שורה מיוחדת, מיועדת לשיעור היטל הבצורת. אבל אי אפשר להפריד את החשבונות, כי החוק קבע שהיטל הבצורת דינו יהיה כדין המים.

חנניה וינברגר: זה לא כמו דין היטל שמירה, שצריכים לבוא במיוחד לחתום.

רחמים מלול: נכון, נכון.

חנניה וינברגר: לא, תבהיר את זה.

מנחם רוזנטל: בחוק נקבע סעיף מיוחד, שבו הרשות רשאית לצרף את היטל הבצורת להוראת הקבע. ביקשתי לציין ולהסביר ואני באמת אעשה את זה, כל הכספים של היטל הבצורת לא נכנסים לקופתה של העירייה, הם מועברים לאוצר המדינה.

רחמים מלול: הותקפנו בחוגי בית שאנחנו הטלנו את היטל הבצורת.

עו"ד עוזי סלנט: אנחנו לא הטלנו.

רחמים מלול: לא, אני אומר שבחוגי בית נשאלה השאלה הזאת מדוע עיריית רחובות הטילה עלינו היטל בצורת, והיינו צריכים להסביר.

עו"ד עוזי סלנט: זה היה רק אצלך בחוגי הבית.

רחמים מלול: חברים, אני קורא לפניכם את 2 ההחלטות. החלטה ראשונה: העלאת תעריפי הארנונה הכללית בשיעור של 1.63% לעומת התעריפים שאושרו בשנת הכספים 1992 – וזאת בהתאם למנגנון עדכון התעריפים שנקבע בחוק הסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב) התשנ"ג-2092, ובהתאם להנחיות מרכז השלטון המקומי מיום 21.10.2009. ככל שיחול שינוי בהנחיות בנוגע לשיעור העדכון עפ"י חוק הסדרים 1992 – תהא העירייה רשאית להתאים את תעריפי החיוב בהתאם. זו היתה ההחלטה הראשונה שאושרה פה אחד.

ההחלטה השנייה: מטעמי זהירות בלבד – אנו מאשררים את כל תעריפי הארנונה הכללית בסיווג 'מגורים', הקבועים בצו הארנונה של העירייה לשנת הכספים 2010. אנו מסמיכים את ראש העיר והגורמים המקצועיים בעירייה, לפנות לשרי הפנים והאוצר ולבקש מהם אישור חריג להטלת ארנונה, בהתאם להוראות כל דין, ובהתאם לסעיף 9 לחוק הסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב), התשנ"ג 1992, ותקנה 10 לתקנות הסדרים במשק המדינה (ארנונה כללית ברשויות המקומיות), התשס"ז – 2007, באופן שהתעריפים המופיעים בצו הארנונה לשנת 2010, יהיו התעריפים המושגים כדין. תודה רבה, זה מאושר פה אחד.

החלטה מס' 224-18-09: מחליטים פה אחד לאשר לאשרר את כל תעריפי הארנונה הכללית בסיווג 'מגורים', הקבועים בצו הארנונה של העירייה לשנת הכספים 2010. אנו מסמיכים את ראש העיר והגורמים המקצועיים בעירייה, לפנות לשרי הפנים והאוצר ולבקש מהם אישור חריג להטלת ארנונה, בהתאם להוראות כל דין, ובהתאם לסעיף 9 לחוק הסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב), התשנ"ג 1992, ותקנה 10 לתקנות הסדרים במשק המדינה (ארנונה כללית ברשויות המקומיות), התשס"ז – 2007, באופן שהתעריפים המופיעים בצו הארנונה לשנת 2010, יהיו התעריפים המושגים כדין. תודה רבה, זה מאושר פה אחד.

רחמים מלול

מ"מ ראש העירייה

חיים מוסקונה

מ"מ מנכ"ל העירייה